

[Kulturministeren]

det, der ligger i en demokratisering og en decentraliseringsproces. Så kan man være enig eller uenig, det er klart. Men jeg vil sige, at jeg har tillid til, at den opgave vil blive røgtet rimelig godt i de danske kommuner.

Når vi kigger på erfaringerne fra folkeskolen, og kommunalbestyrelserne har ansvaret for vore børns og unges undervisning, og når vi ser på biblioteksvæsenet, som også er decentraliseret, så synes jeg ikke, man kan sige, at vi har dårlige erfaringer. Det tror jeg heller ikke vi får på dette felt.

Der er altså mulighed for, hvis man lokalt beslutter sig for det, at bevægelsesfagene også kan tilbydes som undervisning. Men de kan under alle omstændigheder tilbydes som aktivitet.

Og så vil jeg sige til fru Jytte Andersen, at der er jo ikke tale om, at der er sat et sparemål op på 64 mio. kr. Der er lavet en beregning af, hvordan man kan forvente det vil virke, og dér regner vi med på forhånd, at ca. 25 pct. af den undervisning eller aktivitet, der hører til bevægelsesfagene, vil foregå som undervisning. Men vi kan kun skønne, fordi det afgøres lokalt.

Det samme gælder de 10 mio. kr. på de mautuelle fag. Det er jo et forsøg på at skønne, hvad der vil ske, når man nu imødekommer udprægede ønsker hos en række befolkningsgrupper og initiativtagere, som gerne f.eks. vil tilrettelægge tidligere traditionel undervisning som en aktivitet uden lærer, uden instruktør. Det er jo noget af det, der er gået igen i udviklingsarbejdet, at man gerne vil have disse selvstyrende grupper.

Vi forestiller os, at det selvfølgelig også vil komme til at ske, når man ønsker det, og det skal vi da ikke lægge hindringer i vejen for. Typisk vil det vel blive en kombination af undervisning, hvor man har en lærer og en instruktør, og en mulig fortsættelse som aktivitet, fordi man i det fællesskab, der er etableret, ønsker at fortsætte. Det er da en fremragende måde at tilrettelægge rammerne på.

Når det gælder deltagerbetaling, kan jeg kun gentage: Det er faktisk i overensstemmelse med de samme gruppers egne udtalelser, at de fandt, at her skulle der ikke være nogen forskelsbehandling.

Omkring en mulig konflikt, som jeg jo anede mellem gode socialdemokrater i Kommunernes Landsforening og socialdemokrater her i Folketinget, sagde fru Jytte Andersen, at det

var ikke noget problem for Socialdemokratiet. Det sagde jeg heller ikke, men det er mit problem, og det er ikke så let at løse. Men fru Jytte Andersen er, forstår jeg, helt klar til at være med. Det betyder nemlig meget, at vi kan få løst finansieringssiden med kommunerne på en god og fornuftig måde. Det modtager vi gerne bistand til.

Og så til hr. Holger K. Nielsen, som efterlyste, hvad der lå i den ændrede bestemmelse om godtgørelsen. Der ligger ikke nogen tanker og planer om ændringer nu, men der foretages generelt overvejelser om, om ikke vi skal søge at få mere ensartede godtgørelser, når folk går på uddannelse på forskellige områder.

Jeg synes, det er udmærket at overveje det, så man ikke eventuelt søger uddannelse, fordi man ét sted får mere for at gå dér, end man får ved at gå et andet sted. Vi skal betragte al uddannelse som væsentlig, også produktionsskolerne og daghøjskolerne osv. Der kan da være meget fornuft i at søge frem imod ensartet godtgørelse. Det er ikke kun den mulighed, der er åbnet for i dette lovforslag. Der er ingen ændringer aktuelt.

Til hr. Stillinger tre små ting: En revisionsparagraf kan Folketinget altid sætte ind, og det synes jeg man kan gøre. Jeg vil sige under indtryk af den næste sag, vi har på dagsordenen, at der er meget, der taler for, at vi ikke alt for ofte sætter en revisionsbestemmelse ind, fordi Folketinget og ministeren i øvrigt jo til enhver tid kan tage et initiativ og sætte sagen på dagsordenen. Revisionsparagraffer kan være gode, men de kan altså også være uhensigtsmæssige, men jeg er i og for sig åben over for det, så det taler vi om som så meget andet.

Løn- og ansættelsesforhold vil jeg nødig gå ind på nu, men bare sige, at vi er jo i gang med at forberede det, og jeg tror også ud fra nogle af de synspunkter, som hr. Stillinger har givet til kende. Ankespørgsmålet har jeg behandlet.

(Kort bemærkning).

Jette Pors (CD):

Jeg hørte ikke ministeren svare på mit spørgsmål om, hvorvidt man kan flytte til nabokommunen og deltage i fritidsundervisning dér. Jeg har fået det indtryk, at man kan det ifølge lovforslaget. Så meget desto mere grund er der til at sige, at skal det blive sådan, vil det blive det samme problem, som vi kender med